

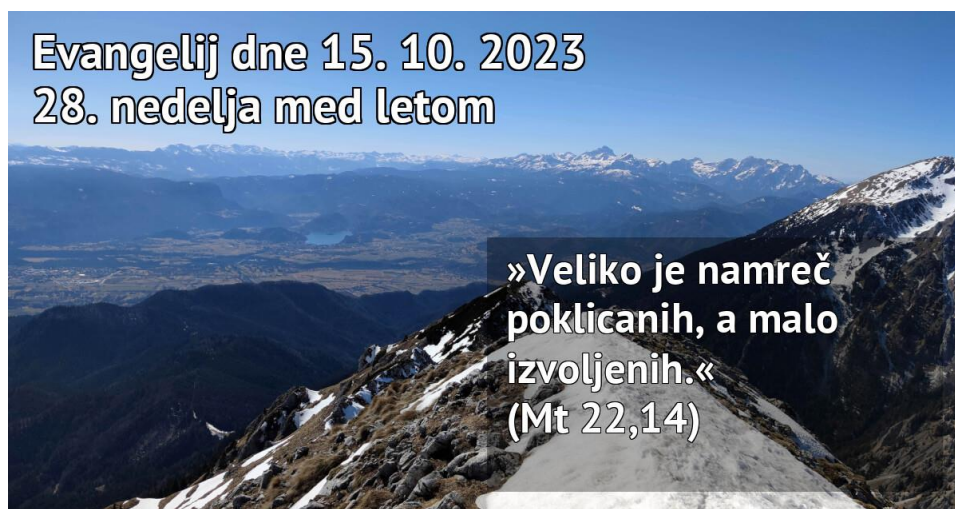
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

15. oktober 2023

NEDELJA	28. MED LETOM
15.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Alojza in Terezijo Ježovnik, obl. 10.00 za +Antona in Marijo Pecl ter Franca Novak
Ponedeljek	Marjeta
16.10.	19.00 za +Marico Dušak in vse Dušakove, obl.
Torek	Ignacij Antiohijski
17.10.	19.00 za +Marijo Adamovič
Sreda	LUKA, evangelist
18.10.	19.00 za +Jožeta, Olgo in Ano Šramel, obl.
Četrtek	Pavel od Križa
19.10.	19.00 na Pernovem za +Ljudmilo Cočan
Petek	Irena
20.10.	19.00 za +Ivanko Šmarčan, kot 30. dan
Sobota	Uršula
21.10.	08.00 za +Jožefo in Martina Reher, obl.
NEDELJA	29. MED LETOM – MISIJONSKA
22.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Dušana Pečnik 10.00 za rajne Podgorškove, Martina in Marijo Novak ter Štefana Centrih

28. NEDELJA MED LETOM

EVANGELIJ

Vsi smo povabljeni na nebeško svatbo

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti čas je Jezus spregovoril velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v prilikah: »Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je pripravil svatbo svojemu sinu. Poslal je svoje služabnike, da skličejo povabljenega na svatbo, vendar ti niso hoteli priti. Znova je poslal druge služabnike, rekoč: »Povejte povabljenim: Glejte, pojedino sem pripravil. Moji voli in pitana teleta so zaklani in vse je pripravljeno; pridite na svatbo!« Ti pa se niso zmenili, temveč so odšli: eden na svojo njivo, drugi po svoji kupčiji; ostali pa so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili. Kralj se je tedaj razjézil in poslal svojo vojsko, da so pobili tiste morilce in njihovo mesto požgali.

Nato je rekel svojim služabnikom: »Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.« Služabniki so odšli na pot in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti. Ko je kralj prišel pogledat goste, je opazil tam človeka, ki ni imel oblečenega svatovskega oblačila. Dejal mu je: »Prijetelj, kako si prišel sem, ko nimaš svatovskega oblačila?« Ta pa je molčal. Tedaj je kralj rekel strežnikom: »Zvežite mu noge in roke in ga vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.« Veliko je namreč poklicanih, a malo izvoljenih.«

ŽENIN VABI NA SVATBO TUDI VSAKOGAR IZMED NAS

Prilika, ki smo jo slišali, nam govori o Božjem kraljestvu kot o svatbi. Glavna oseba je kraljev sin, ženin, v katerem z lahkoto prepoznamo Jezusa. V priliki ni nikoli omenjena nevesta, temveč le številni povabljeni, tako želeni in pričakovani. Ti povabljeni smo mi, vsi mi, kajti z vsakim od nas želi Gospod obhajati svatbo. Svatba je začetek občestva za vse življenje in to želi Bog za vsakega od nas. Naš odnos z Njim ne more biti samo odnos, kot je med kraljem in vdanim podanikom, med gospodarjem in zvestim služabnikom ali pa med učiteljem in poslušnimi učenci, temveč je odnos ljubljene neveste in ženina. Ali drugače rečeno, Gospod nas želi, nas išče in nas vabi in mu ni dovolj, če samo izpolnjujemo dolžnosti in spoštujemo njegove zapovedi, temveč hoče z nami resnično občestvo življenja, odnos v medsebojnem dialogu, zaupanju in odpuščanju.

Krščansko življenje je ljubezenska zgodba z Bogom, v kateri Gospod zastonjsko prevzame pobudo in v kateri se nihče ne more hvaliti, da ima povabilo samo on. Nihče ni privilegiran pred drugim, je pa privilegiran pred Bogom. Vprašamo se lahko, če vsaj enkrat na dan »izpovemo« Gospodu svojo ljubezen do njega, če se med tolikimi besedami spomnimo tudi nanj. Če se izgubi ljubezen, krščansko življenje postane nerodovitno, postane telo brez duše, nemogoča moralnost, skupek načel in zakonov. A Bog pričakuje življenjski odgovor, odgovor ljubezni. Nevarnost tiči v rutinskem krščanskem življenju, ko smo brez zagona, brez navdušenja ter zadovoljni z običajnim. Poživimo torej »spomin na ljubezen«, saj smo ljubljene, povabljeni na svatbo, ker je vsak dan čudovita priložnost, da odgovorimo na povabilo.

Evangelij nas opozarja, da je povabilo lahko tudi zavrnjeno. Številni povabljeni so rekli 'ne', ker so bili zasedeni s svojimi interesi in ker niso bili pripravljene vstopiti v to, kar zahteva ljubezen. Poglejte, prav zaradi tega se tudi mi kdaj oddaljimo od ljubezni. Ne obračajmo se v smer, da bi naše življenje postalo prazno.

Po: E. Mozetič

Če današnje prvo berilo poudarja Božjo zvestobo lastni obljubi, pa nas evangeljska prilika o svatbi vabi k razmisleku o človeškem odgovoru.

Nekateri od tistih, ki so bili najprej povabljeni, se povabilu niso odzvali, ker so jih pritegnile druge reči, drugi pa so kraljevo povabilo zaničevali ter s tem izvali kazen, ki ni doletela samo njih ampak celotno mesto. Toda kralj ni odnehal. Poslal je svoje služabnike, naj gredo iskat druge goste, da se napolni svatbena dvorana. Tako se je zaradi zavrnitve prvih povabilo razširilo na vse, še posebej na uboge in brezpravne. To se je namreč zgodilo med velikonočno skrivnostjo, ko je bila z vsemogočnostjo Božje ljubezni premagana silna moč zla. Vstali Gospod lahko sedaj povabi vse k gostiji velikonočnega veselja, jih obleče v svatovsko oblačilo, znamenje zastonjskega daru posvečujoče milosti.

Gospod nas vsak dan vabi, da se udeležujemo evharistije »v svatovskem oblačilu« njegove milosti, saj je ta vnaprejšnje okušanje večne gostije v nebesih. Če z grehom umažemo ali celo raztrgamo to oblačilo, nas Božja dobrota ne zavrne ali celo prepusti naši usodi, temveč nam ponudi z zakramentom sprave možnost, da za praznovanje spet pridobimo svatovsko oblačilo.

Po: Benedikt XVI.

OB DANAŠNJEM SKLEPU TEDNA ZA ŽIVLJENJE ŠE PREBERIMO TOLE:

Poslanica

32. Tedna za življenje – POVZDIGNIMO DAR ŽIVLJENJA

Življenje – kako dragocen dar! Tako lepo, tako krhko, tako nezasluženo. Njegova vrednost je tako velika, da je ni mogoče natančno opisati z besedami ali ovrednotiti s številkami. Ni ga mogoče kupiti ali odkupiti. Ničesar nismo storili, da bi si ga zaslužili, in ni nobenega načrta odplačevanja. Mi smo prejemniki in še vedno zahtevamo, kot da smo upravičeni. Kljub vsemu pa je vsakemu od nas brezplačno in milostno dan dar življenja.

Ustvarjeni smo z možgani za razmišljanje, čustvi, človeškim telesom in čutili za doživljanje sveta ter zmožnostjo biti v odnosu z drugimi.

Naš svet je na spolzkem terenu, ki upravičuje pomoč pri samomoru iz kakršnegakoli razloga. Kaj se je zgodilo, da si ne pomagamo živeti, temveč nam predlagajo, da bi si pomagali umreti?

Kaj se je zgodilo z upanjem?

Dar življenja, ki nam je dan, je neizmeren. Je neprecenljiv. Je nenadomestljiv. Ne moremo ga preprosto zaviti v škatlo in okrasiti z okrasno pentljo ter ga zavreči, ko se odločimo, da ni več uporabno. Izjemno darilo je naše življenje, ki je sestavljeno iz čudovitih vdihov, brezpogojne ljubezni in neskončne hvaležnosti za vse dobra in tudi boleča spoznanja.

Največja darila niso škatle, polne stvari, ampak čudovita darila življenja, ki vsebujejo veliko več: ljubezen, prijaznost, nesebičnost in hvaležnost. Vsa naštetá darila pa sestavljajo čudovit dar življenja.